

góðan føroyskan fisk í Keypmannahavn og annan dagin fyri sama pris fekk vónaligan fisk, tá ein vildi hava sama slagid.

Fyri at fáa í lag munandi solu av klippfiski, helt hann, mátti fiskurin verða pakkaður í hampuligar pakkar t. d. 1 kg pk., og á pakkunum átti at verða prentað góðskan (kvaliteturin). Hetta arbeiði átti at verða gjørt í Føroyum. Tá fólk fyrst vísu, at tey kundu líta á, at varan, tey keyptu, var góð, var tað lætt at innarbeiða eina munandi solu.

Umframt hetta mátti dentur leggjast á at læra fólk at gera ymsar »rættir« burtur úr fiskinum. Ein seðil við »suppskriftum« átti at liggja innan í hvørjum pakkunum, og ein kókbók við øllum teim »rættum«, ið gerast kunnu úr klippfiski, mátti útgevast.

Frú Wandel, ið er næstformaður í felagnum: »Selskabet til Haandarbejdet Fremme«, segði frá, at hon hevði sæð tey vakrastu og finastu ploggvirkaði úr føroyskari ull, og hon ivaðist ikki í, at tað var gjørligt at fáa í lag ein týðandi útflytning av heimavirki frá Føroyum, hvat ullvorum viðvikur. Men eisini henda føroyska produksjónsgreinin hevði víst seg at vera óálftandi í teim farnu árunum. Hon nevndi til dømis, at ein einaferð kundi fáa eina góða troyggju úr tí finastu ull, og so aðruferð kundi troyggjan bæði vera ov grov, og hartil kundi tað væl henda, at hon ikki var nóg sið ella hevði einhvønn annan feil, sjálvt um hon var frá sama avsendara. — Ein vansi, troyggjurnar ofta høvdu, var, at tær vóru so trøngar um hálsin, at tey máttu rekja hálsflanningina upp aftur.

— Tilfikt mátti sjálvsagt ikki henda. Hann, ið keypti, mátti fela seg tryggan og ikki óttast fyri at fáa eina vøru, sum ikki var, so sum hann ynskti hana; tí so keypti hann heldur frá øðrum.

Nei, eisini ullvornurnar máttu koma undir strangar vrakarareglur, so at bert tær bestu vurnurnar vóru útflyttar. Og so vildu tær verða seldar, tað var einki at ivast í. Ein slík skipan vildi elva fólk til at verða meira nærlagt í arbeiði sínum.

Hon helt tað, sum áður sagt, vera útlit fyri stórari solu av føroyskum heimavirkaðum ullvorum, bundnum og vovnum ploggum, helst tilíkkum, ið vóru serstøk føroysk, og hon hevði gjørt ein lista yvir ymisk ting, ið hon meinti vóru mest eftirspurd.

Vónandi vilja tær organisasjonir og tey einstøku fólk, sum hava við hesar vinnuvegir at gera, og sum útsendingarnir frá »Dansk Arbejde« skulu samráðast við, stilla seg vælvillig yvir fyri hesi áheitan »Dansk Arbejdes«.

Spaniamenn eru nú farnir at rykka skorðurnar undan okkara høvuðsvinnuvegi. — Nøkur munandi umlegging av fiskidriftini tykist ikki at vera vorðin aktuel enn. Alt má tí roynast

fyri at vinna inn á aðrar marknaðir, so hvørt sum — og helst fyrr enn vit verða trokaðir út av høvuðsmarknaði okkara.

Einaferð var »ull Føroya gulle«, og kann henda nevndin fáa út-arbeitt eina skipan, hvar eftir heimavirki okkara — hvat ullvorum viðvikur — kemur at hava nakað at týða fyri Føroyar so sum, ella ið hussu er, út í móti í Hetlandi, so er nógv vunnið.

Mánakvöldið er ætlanin, at Einfeldt skal vísa filmin »Det arbejdende Danmark« í Klubbanum. — Samstundis vil hann halda eina stutta roðu um virki »Dansk Arbejde«.

Tíðindi.

K. F. U. M.

Sondag: Hjemligt Samvær.
Mandag: Læsestue.
Onsdag: Kl. 8. U. A.
Torsdag: Kl. 8: Bibeltime.
Fredag: Y. A. Kl. 7.

Peningsvirði.

(Eftir Føroya Banka).

21. juni.

London	22.40
New York	454.50
Hamburg	182.75
Paris	30.25
Madrid	60.55
Amsterdam	309.85
Stockholm	115.65
Oslo	112.70
Rom	

Klementina Johannesen.

Tórshavn, er vald til fyrstøðukvinnu á ellisheiminum.

Skjóting

hava nógvir Havnarbátar verið til hesar niðerkadagarnar og fingið væl av fugli.

Havnabyggingin.

Havnar kommuna hevur biðið ministerið um loyvi til at gera kajuna longri. — Her var ikki talan um statstilskot; kommunan vildi bera allan kostnaðin sjálf. Ministerið hevur nú svarað, at tað ikki kann geva loyvið, m. a. tí útreiðslurnar (rentur og avdrag) verða ov stórar fyri kommununa.

Fyrilestur.

Okkurt kvöld í næstu viku, helst mánakvöldið, vil hr. Einfeldt frá »Dansk Arbejde« halda ein fyrilestur í Klubbanum um virki felagsins. Samstundis verður filmurin »Det arbejdende Danmark« sýndur.

Pater Pauli.

høgt mentaður jesuitur, er komin til Tórshavnar at halda fyrilestrar um religiøs evnir.

„Tjaldrið“

kemur í annað kvöld við 250 tons varu og 87 ferðafólk.

Jóansøkustevnan.

Jóansøkukvöld um gott 6-tíðina fingur vit soljóðandi telegram av Tvøroyri: »Havnar-báturinn« vann við 4 og »Silið« (kvinnubátur) vann við 45 sekundum. Tá vit settu telegrammið upp á gotthornini í Havn, sýndu fólk óføra stóra gleði yvir, at báðir Havnarbátarnir vunnu. Av øllum sporti tykist róðurin at interessera Føroyingar mest.

Tórshavnar havn.

23. juni, Solo deo Gloria, 24. Eysturoyggin, bæði til Íslands, Boyne, enskt verjuskip, til Onglands, Prinsesse Maria, ger til til Íslandsfiskskip, 26. Immanuel, frá Hull, hevði selt fyri 740 pund, Heire, norskur, eftir fiski frá J. Jacobsen, 27. Njarðlingur úr Onglandi, hevði selt fyri 520 pund, Ribes, danskur fiskibátur, hevði selt fyri 835 pund.

Verdensøkonomiens Hovedfejl ligger i Varefordelingen.

Produktionsevnen er stadig stor nok til at opretholde en Levestandard, der er højere, end Verden nogen Sinde har kendt.

Det internationale Handelskammeres Præsident om Verdensøkonomiens Nybygning.

Paa det tyske verdensøkonomiske Selskabs Kongres i Stuttgart forleden talte Præsident for det internationale Handelskammer Fentener von Vlissingen om Nybygning af Verdensøkonomien. Han henviste — til at begynde med — til, at Tiden endnu ikke var moden til at udarbejde Planer til en færdig Bygning for Verdensøkonomien, men den lykkelige Kendsgerning vedblev at bestaa, at Verdens Produktionsevne stadig var stor nok til at stille tilstrækkelige Varer til Raadighed for dens stærkt forøgede Befolkning og opretholde en Levestandard, der var højere, end Verden nogen Sinde havde kendt. Hovedfejlen ved den nuværende Verdensøkonomi laa i Varefordelingen, saa at Problemet om Verdensøkonomiens Nybygning i første Række var et Problem om den internationale Vareudveksling.

Vareudvekslingen

maa først forbedres.

Der maatte altsaa først lægges Grundvoldene til en bedre Vareudveksling. Forudsætningerne herfor var for det første stabile, internationale, brugelige Valutaer, og den friest mulige Vej for Producent til Forbruger. Endvidere maatte der skabes Mulighed for en elastisk Tilpasning af Tilbud til Efterspørgsel, og tilvejebringelse af Ligevegt mellem de forskellige Folks Købekrafter. Endelig var et brugeligt og paa-lideligt internationalt Kreditsystem af den største Vigtighed.

FØROYA BANKI

HOVEDKONTOR:
THORSHAVN

STIFTET 1906

AFDELING:
TRANGISVAAG

AKTIEKAPITAL OG RESERVER KR. 900.000

RENTE af Indskud paa Bankbog..... f. T. 3 1/2 % p. A.
af Indlaan (3 Manneders Opsigelse) f. T. 4 % p. A.
af Kreditter og Udlaan..... f. T. 5 % p. A.
Disconto..... f. T. 5 a 5 1/2 % p. A.

Indskud paa Bankbog og Indlaan modtages tillige paa følgende Pladser:

Fuglefjord hos.....	Brevsamler Fru Alma Rustin
Klaksvig —.....	Sysselmand cand. jur. P. Petersen
Midvaag —.....	Brevsamler Søren Danielsen
Sand —.....	Brevsamler Edw. Hjalte
Sorvaag —.....	Assurandør Daniel Nielsen
Vaag —.....	Postekspediter A. Djuhrhus
Vestmanh. —.....	Brevsamler Fru Kristine Poulsen

Kvelkafos

hini kendu handistöðini
kunnu enn nýtast til stórt gagn fyri græsvoksturin eisini á hagajørð.
Vit hava enn eitt sindur eftir av Kvelkafos.

N. S. Johannessens Eftf.

Ferðatættan fyri s.s. „Høgoy“

Úr Føroyum....	19. juni	6. august	31. august
Í Aalborg.....	28. —	9. —	—
Úr —.....	29. —	10. —	—
Í Hamburg.....	1. juli	12. —	4. september
Úr —.....	2. —	14. —	6. —
Í Hull.....	4. —	16. —	8. —
Úr —.....	6. —	19. —	11. —
Í Føroyum....	10. —	23. —	14. —

P f Skipafelagið Føroyar, Tórshavn.

Tosidige Handelstraktater paa Grundlag af Gensidighed var i økonomisk Henseende lige saa vanvittige som den direkte Ud-ligning af Arbejdsydelsen mellem to Individer.

Uden Tilpasning til de stadigt vekslende Forhold kunde der heller ikke bestaa nogen Verdensøkonomi. Stivhed i gamle Former betød Død. Ved stabile Valutaer, gradvis Ophævelse af Handelshindringerne og langsom Tilpasning af Tilbud og Efter-spørgsel vilde der lidt efter lidt kunne genoprettes Ligevegt mellem de forskellige Landes Købekraft.

Alt dette kunde dog kun ske, naar Folkene i fredeligt Samar-bejde havde fundet Vej til For-staaelse, og heldigvis var der i den sidste Tid Tegn til, at Ind-sigten og Nødvendigheden af en saadan Forstaaelse mere og me-re trængte igennem.

fundet af Neptun- Selskabets Dykkere.

Lykkes det at bringe Skatten, som i svensk Mont har en Værdi af 20 Millioner Kr., frem, skal den fordeles ligeligt mellem Sveaborgs Museum, Søkrigssko-lens historiske Museum i Stock-holm og Neptun-Selskabet, som paa egen Risiko har paataget sig Arbejdet.

Vraget, som ligger i Sveaborgs Fæstningsomrædes østlige Del, stammer fra et Skib, som i 1721 sank med den russiske Krigs-kasse foruden en Del rovet Gods.

Men »ofta gongur stóru roykur av lítlum eldi«. Ikki var farm-urin so vírdismikil, sum fregnin gekk frá. Tey stóstu útlendsku blóðini siga so frá:

Ikke Solvbarrer, men Smedejern.

Bjergningen af den russiske Galej afsluttes.

Neptun Bjergningselskabet vil i Følgende Meddelelse til »Afton-bladet« fra Helsingfors en af de nærmeste Dage afslutte sit Arbejde med at bjerge den ved Risskar sunkne russiske Galej, hvis Resultatet af Bjergnings-arbejderne ikke bliver bedre end hidtil. Hvad man først troede var Solvbarrer, har nemlig vist sig at være almindeligt Smedejern. Ogsaa de øvrige Fund har været af ringe Værdi.

